

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยของพ่อแม่ที่สัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกวัยรุ่น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนสหศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในสังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดนวลนรดิศ โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม โรงเรียนวัดราชโอรส โรงเรียนราชวินิตมัธยม และโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 750 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนดังนี้

1. ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากห้องเรียนของแต่ละโรงเรียนที่ได้ทำการสุ่มมาแล้ว เพื่อให้ได้ห้องเรียนที่เป็นตัวแทนของแต่ละโรงเรียน โดยทำการสุ่มชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 ระดับชั้นละ 2 ห้อง จนได้ห้องเรียนจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 ที่เป็นตัวแทนในแต่ละโรงเรียนทั้งสิ้นจำนวน 6 ห้อง

2. ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียน 6 ห้องในแต่ละโรงเรียนดังกล่าวโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากคัดเลือกนักเรียน ระดับชั้นละ 50 คน จนได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้งสามระดับชั้น จำนวน 150 คนในแต่ละโรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนทั้ง 5 โรงเรียนเป็นจำนวน 750 คน นักเรียนตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่และข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่นอย่างสมบูรณ์จำนวน 560 คน

3. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก แล้วนำคะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำแล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับต่ำ จะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1-20 (0-12 คะแนน) และกลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับสูง จะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 80-100 (25-39 คะแนน) แล้วเลือกนักเรียน 2 กลุ่มนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างได้วัยรุ่นจำนวนทั้งสิ้น 228 คน (กลุ่มละ 114 คน)

4. ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่ และข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่น
2. แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก
3. แบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังโรงเรียนที่ทำการศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ทำหนังสือของความยินยอมจากพ่อแม่ที่อนุญาตให้ลูกตอบแบบสอบถาม
3. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดย
 - 3.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก ไปให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 5 และ 6 ที่สุ่มเลือกไว้จำนวน 560 คน ทำแบบสอบถามเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยนำคะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำแล้วแบ่งวัยรุ่นออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับต่ำ จะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1-20 (0-12 คะแนน) และ กลุ่มวัยรุ่นที่ได้คะแนนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในระดับสูง จะมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 80-100 (25-39 คะแนน) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 228 คน (กลุ่มละ 114 คน)
 - 3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่นให้วัยรุ่นทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบสอบถาม
4. นำข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่และคะแนนลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น แต่ละองค์ประกอบทั้ง 11 องค์ประกอบ ที่ได้จากแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น ไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. ใช้สถิติร้อยละ (%) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่ และข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่น
2. ใช้สถิติค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก และแบบสอบถามลักษณะนิสัยของพ่อแม่ตามการรับรู้ของลูกวัยรุ่น

3. ใช้การหาค่าเปอร์เซ็นต์ไคส ในการแบ่งกลุ่มการสื่อสารเรื่องเพศ จากแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นตามการรับรู้ของลูก

4. ในการศึกษาปัจจัยของพ่อแม่ที่สัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกวัยรุ่น ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) โดยการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) ใช้สถิติวิลคิสแลมดา (Wilks' Lambda) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรที่มีเข้ามาวิเคราะห์เป็นขั้นตอน โดยการเพิ่มตัวแปรครั้งละ 1 ตัว ตามลำดับความสำคัญของตัวแปร ในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่ม และการเกาะกลุ่มกันภายในกลุ่ม หากค่า Wilks' Lambda ที่ได้มามีค่าต่ำ คือ มีค่าใกล้ศูนย์ หมายความว่าตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์นั้น มีความสามารถในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ดี

ผลการวิจัย

จากตัวแปรที่นำมาศึกษาที่เป็นตัวแปรหลักและตัวแปรระดับชั้นทั้งหมด 48 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยของพ่อแม่ที่สัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกวัยรุ่น 6 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรการให้กำลังใจไม่ทำให้ลูกอับอาย ตัวแปรการมีความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว ตัวแปรการให้ความช่วยเหลือเมื่อลูกเกิดปัญหา ตัวแปรการให้ข้อมูลหรือคำแนะนำที่ถูกต้อง ตัวแปรการรับฟังความคิดเห็นของลูกและเสนอความคิดเห็น และตัวแปรพ่อที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า (เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย จากค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน) ที่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับสูง และกลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

1. การให้กำลังใจไม่ทำให้ลูกอับอาย พบว่า ($C_i = 0.727$) กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับสูง มีการให้กำลังใจไม่ทำให้ลูกอับอาย โดยเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ
2. การมีความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว พบว่า ($C_i = -0.358$) กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับสูง มีความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว โดยเฉลี่ยสูงกว่า กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ
3. การให้ความช่วยเหลือเมื่อลูกเกิดปัญหา ($C_i = 0.354$) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกวัยรุ่นในระดับสูง มีการให้ความช่วยเหลือเมื่อลูกเกิดปัญหา โดยเฉลี่ยสูงกว่า กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ

4. การให้ข้อมูลหรือคำแนะนำที่ถูกต้อง ($C_i = 0.290$) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกวัยรุ่น มีการให้ข้อมูลหรือคำแนะนำที่ถูกต้อง โดยเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ

5. การรับฟังความคิดเห็นของลูกและเสนอความคิดเห็น ($C_i = 0.259$) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับสูง มีการรับฟังความคิดเห็นของลูกและเสนอความคิดเห็น โดยเฉลี่ยสูงกว่า กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ

6. พ่อที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ($C_i = 0.227$) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับสูง มีพ่อที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าร้อยละ 35.1 ในขณะที่กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ มีพ่อที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า เพียงร้อยละ 14.9 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการศึกษาของพ่อในระดับอื่น ๆ พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับสูง ร้อยละ 64.9 ในขณะที่กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ มีพ่อที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ซึ่งเป็นจำนวนต่ำกว่า กลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำ ที่พบว่า พ่อมีการศึกษาระดับอื่น ๆ ถึงร้อยละ 85.1

ตัวแปรทั้ง 6 ตัวนี้ มีความแม่นยำในการคาดคะเนการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นได้ถูกต้องถึงร้อยละ 89.0

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยของพ่อแม่ที่สัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกวัยรุ่น มีเพียง 6 ตัวแปร ที่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำและกลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับสูง ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่า น่าจะมีตัวแปรด้านอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้แบ่งตัวแปรที่เป็นข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่ เป็นตัวแปรระดับขั้นที่มากเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้ มีตัวแปรที่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัยรุ่นที่พ่อแม่มีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกในระดับต่ำและระดับสูง เพียง 6 ตัวแปร ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติม โดยการแบ่งตัวแปรข้อมูลส่วนตัวของพ่อแม่เป็นตัวแปรระดับขั้น เช่น อายุของพ่อแม่ อาชีพของพ่อแม่ รายได้ของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ และควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น เช่น การอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลของสื่อ และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นตัวแปรที่น่าสนใจนำมาศึกษาอย่างละเอียดในระดับลึก เพื่อความชัดเจนในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่น

2. ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารเรื่องเพศกับเด็กในวัยต่าง ๆ ในเรื่องของการจัดโปรแกรมการสอนเรื่องเพศ เพื่อจะได้สามารถให้ความรู้เรื่องเพศแก่เด็กในวัยต่าง ๆ ได้ อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ